Vandra som pilgrim, som Olle

I pilgrimsvandringen har Olle Sahlström funnit ett sätt att bli mer närvarande och öppen.
Foto: Helena Thorén

Förtvivlad och rädd i ett bergspass upplevde Olle Sahlström en närhet till Gud, men först efteråt förstod han att hans inre resa startat. Han började pilgrimsvandra.

Det skulle dröja ända till maj 2007 innan Olle blev pilgrim – och då visste han inte om det. Det förstod han först efteråt. Han hade bestämt sig för att ensam göra en kulturhistorisk vandring i Katarernas fotspår från Frankrike över Pyrenéerna till Spanien. I bergspasset som skiljer länderna åt blev han drabbad av en insikt om sin belägenhet som man, människa och arbetargrabb. Han insåg hur sårbar, liten och starkt beroende han var.

- Jag föll på knä, förtvivlad och rädd. Jag kände att det fanns en högre makt och ville be, men jag hittade inga ord. Jag hade i hela mitt liv förhärdats i föreställningen om att ensam är stark. Att be var för svårt för mig.

Andlighet kan vara kroppslig
Den upplevelsen var avgörande för Olle Sahlström. Efter att han avslutat vandringen i Barcelona vankade han omkring i hamnkvarteren och försökte förstå vad han varit med om i bergspasset. Han anade att han länge varit en pilgrim i tankarna, men att hans egen hårdhet hade hindrat honom från en levande gudstro.

Han bestämde sig för att gå djupare ner i det som han upplevt och började förbereda sig för nästa pilgrimsvandring. Denna gång skulle han gå långt, genom Frankrike.
- Jag förstod intuitivt att andlighet för mig är någonting mycket kroppsligt som växer fram ur mina sinnen och genom min kropp. Jag behövde lära mig att gå på ett sätt så att jag blev mer närvarande och öppen.

Vandrar för att bli en verklig människa
Olle Sahlström övade sig i meditativt gående av en zenmästare i ett kloster öster om Bordeaux i Frankrike. Han läste om pilgrimstraditioner, om medeltida Lectio Devina, om väckelserörelsens begrundande läsning och han planerade vandringen.
- Efter vandringen i Katarernas fotspår ville jag komma närmare Gud. Jag har anat vem jag är

i hela mitt liv, men inte vågat se det – ljuset i mig själv.

Förutom den långa ensamma vandringen genom Frankrike har han också gjort den klassiska pilgrimsvandringen genom norra Spanien till Santiago de Compostela.
- Gradvis blev jag klar över att målet inte var Santiago, jag är minst sagt skeptisk till legenden om Jakobs grav, utan det var gåendet i sig och den andliga resa som det kan föra med sig.

För pilgrimen Olle Sahlström finns det inte ett slutmål utan vandringen handlar om att bli en verklig människa för honom själv och för andra.

Text och bild: Helena Thorén

Olle Sahlström

Olle Sahlström leder pilgrimsvandringar för Katarina församling, både korta på Södermalm och veckolånga utomlands. Han började vandra redan på 1970-talet. Då var det machostinna fjällvandringar i Sverige. Under 1980-talet sökte han efter nya utmaningar och började göra fysiskt krävande vandringar i Alperna, nästan alltid ensam. Han tyckte om utsattheten och vandringarna blev nästan terapeutiska. Det var först 2007 som han blev pilgrim.

Pilgrimsvandra som Olle

Så startar du
Delta i en pilgrimsvandring som arrangeras av kyrkan. Det finns både kortare och längre vandringar över hela Sverige. Det är också enkelt att gå i Europa idag. Pilgrimslederna är säkra, väl markerade och har bra guideböcker.

Tid har betydelse
Om du är ute flera veckor så innebär det större möjligheter att komma bort från vardagsbruset. Ju längre tid du vandrar ju mer kan du närma dig ditt innersta. Det tar tid innan du landar i dig själv.

Att gå ensam
Var inte rädd för att gå ensam. Du kommer direkt i kontakt med din ensamhet, rädsla eller vad det kan vara. Det kan en alltför pratig gemenskap dämpa.

Boktips
Vill du lära dig mer om Olle Sahlströms pilgrimsvandringar? Läs hans bok ”Gå hem” som kom ut 2011 på bokförlaget Atlas.